

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122343947
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6122343947.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

17

7Csp/126/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., 2./ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., obaja právne zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v spore o zaplatenie 28.764,26 EURs prísl., takto

rozhodol:

2

7Csp/126/2022

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 507,55 EUR.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.695,35 EURspolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 16.11.2022 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 80 EURsplatných vždy do 27. dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a .

IV. Žalovaní v 1. a 2. rade m a j ú spoločne a nerozdielne vo vzťahu k žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 53,44%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

14

7Csp/126/2022

1. Žalobca návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 28.764,26 EUR spolu s úrokom vo výške 3,79% ročne zo sumy 27.280,74 EUR od dňa 05.10.2021 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 28.764,26 EUR od 05.10.2021 do zaplataenia. Návrh na vydanie platobného rozkazu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení číslo XXXXXXXXXXXX bola so žalovanými uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 17.03.2017, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 31.000 EUR. Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 167,77 EUR, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 54,36 EUR, 3,79% úrok za medziúver vo výške 97,91 EUR a poplatok za poistenie vo výške 15,50 EUR. Splátky boli splatné vždy do 15. dňa v mesiaci. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 23.06.2021 žalobca vyzval žalovaných na zaplataenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splataenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Nakoľko omeškané splátky neboli zaplataené, žalobca dňa 04.10.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na zaplataenie dlžnej sumy. Výzvou Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.06.2022 bol žalobca upozornený, aby v lehote do 10 pracovných dní od doručenia výzvy opravil návrh v časti úrokov, aby vyčíslil úrok z istiny vo výške, ako by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatal ako cenu peňazí, s prihliadnutím na čiastočné úhrady žalovaných započítané na úroky a rovnako opravil návrh v časti istiny v súlade s vyššie uvedeným vyčíslením úrokov vo výške za predpokladu trvania zmluvy za celé obdobie, ako aj v časti úroku z omeškania z dôvodu nemožnosti požadovať príslušenstvo z príslušenstva. Žalobca v zmysle výzvy Okresného súdu Banská Bystrica svoj žalobný návrh opravil a požadoval od žalovaných zaplataenie istiny vo výške 27.280,74 EUR, úroky vo výške 1.127,02 EUR, nezaplataené poplatky za poistenie 356,50 EUR a úroky 3,79% ročne zo sumy 27.280,74 EUR od 05.10.2021 do zaplataenia, najviac do výšky 16.847,59 EUR.

2. Platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní 29Up/900/2022 zo dňa 21.07.2022 súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 27.637,24 EUR, úrok 1.127,02 EUR, úrok 3,79% ročne zo sumy 27.280,74 EUR od 05.10.2021 do zaplataenia, najviac do výšky 16.847,59 EUR a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27.637,24 EUR od 05.10.2021 do zaplataenia.

3. Voči uvedenému platobnému rozkazu podali žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor s odôvodnením, v ktorom namietali, že zo strany veriteľa nebola dostatočným spôsobom skúmaná bonita klienta v súlade s § 7 a § 11 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z.. Zároveň zmluva neobsahuje mesačnú splátku, akú majú žalovaní platiť sa medziúver. Rovnako neboli splnené podmienky pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, nakoľko v liste označenom ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.10.2021 žalobca uvádza, že mimoriadnu splatnosť vyhlásil dňom 04.10.2021, nie je však zrejmé pre omeškание s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Z tohto dôvodu považuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za neplatný právny úkon v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní poukázali na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, podľa ktorého odvolací súd poznamenal, že právny úkon aký je zosplatenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a identifikáciu tej nezaplataenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatal celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre neurčitosť v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu žalovaných uviedol, že žalobca si riadne preveril platobnú schopnosť lustráciou v príslušných registroch a preverenie platobnej schopnosti, a to tak žalovanej v 1.rade, ako aj žalovaného v 2.rade. Pokiaľ ide o mesačnú splátku, žalobca si dovoľil uviesť, že presná výška splátok medziúveru, ako aj stavebného úveru je uvedená v článku 2., ako aj v článku 5. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.03.2017. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, mal za to, že boli dodržané všetky zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.09.2022 zotrvali na svojej právnej argumentácii, že zo strany veriteľa nebola dostatočným spôsobom overená bonita žalovaných ako dlžníkov pri poskytnutí úveru a zároveň boli toho názoru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom.

6. Žalobca k overovaniu bonitu žalovaných ako dlžníkov pri poskytovaní úveru vo svojom písomnom podaní zo dňa 22.09.2022 súdu predložil žiadosť žalovaných o spotrebiteľský úver, ďalej dopyt do Sociálnej poisťovne, ako aj výpis z úverového registra, z ktorého vyplýva úverová zaťaženosť žalovanej v 1.rade spolu vo výške 796 EURa žalovaného v 2.rade vo výške 698 EUR. V písomnom podaní zo dňa 12.10.2022 žalobca uviedol, že riadnym spôsobom overoval bonitu žalovaných ako dlžníkov pri poskytnutí úveru. Žalovaní vo svojom písomnom podaní zo dňa 24.10.2022 súdu preukázali výpis zo svojho účtu, z obsahu ktorého vyplýva, že dňom 21.10.2022 poukázali žalobcovi sumu 94,78 EURa dňa 15.06.2022 sumu 412,77 EUR, spolu sumu 507,55 EUR. Súd vyzval žalobcu, aby súdu uviedol, či zo strany žalovaných bola táto suma žalobcovi poukázaná. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 10.11.2022 vzal svoj žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 507,55 EURa v tejto časti navrhol konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaní dňa 16.06.2022 poukázali žalobcovi sumu 412,77 EURa dňa 24.10.2022 sumu 94,78 EUR. Zároveň žalobca v tomto podaní súdu predložil zmluvu o stavebnom sporení, z ktorého vyplýva cieľová suma 9.300 EUR, bola uzatvorená dňa 23.04.2012 medzi žalobcom a žalovanou v 1.rade. Rovnako súdu predložil informáciu o zmluve A002A, ako aj A002A.

7. Dňa 17.03.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytuje veriteľ dlžníkovi medziúver pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 31.000 EUR. Podľa článku 1., bod 1.2. zmluvy, pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 18.437,30 EUR. Základné úverové podmienky, a to druh úveru medziúver, spotrebiteľský úver, účelový na dobu určitú, boli dojednané v článku 2. predmetnej zmluvy, kde výška medziúveru predstavovala 31.000 EUR, úroková sadzba 3,79% ročne a výška mesačnej splátky 97,91 EUR, splatných vždy do 15 dňa toho-ktorého mesiaca v počte splátok 193. Výška mesačného poplatku za prijatie do poistenia predstavovala 15,50 EUR. Podmienky stavebného úveru boli dojednané, medziúver je poskytnutý dlžníkovi, ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení číslo 2904850605. Podľa článku 5., bod 5.2. zmluvy, dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 167,77 EUR, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru. Podľa článku 5., bod 5.5., prvá splátka je splatná 15. dňa v mesiaci nasledujúceho po čerpaní medziúveru, respektíve v mesiaci, v ktorom bolo vykonané prvé čerpanie medziúveru v prípade, že sa medziúver čerpá po častiach.

8. Žalovaní vo svojom písomnom podaní zo dňa 24.11.2022 poukázali na svoju nepriaznivú majetkovú a finančnú situáciu, keďže sú evidovaní ako dlžníci voči obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., ktorá voči nim eviduje celkovo štyri pohľadávky a zároveň od nich vymáha pohľadávku spoločnosť 365.bank, spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE a exekučne je vymáhaná pohľadávka voči Home Credit Slovakia, o čom súdu predložili dôkazy. Z vyššie uvedeného dôvodu tak požiadali o plnenie v mesačných splátkach vo výške 80 EUR, ktoré budú žalobcovi zaplatené vždy do 27. dňa toho-ktorého mesiaca.

9. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 30.11.2022 v neprítomnosti žalobcu, ako aj žalovaných 1. a 2. rade, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne ospravedlnili a zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

12. Medzi stranami nebolo v danej veci sporné a súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne spochybňovali právny záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere v danej veci. Obaja žalovaní sú v zmluve o úvere označení ako fyzické osoby - nepodnikatelia. Súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky žalobcu pre úvery poskytované fyzickým osobám, ktoré v úvodných ustanoveniach odkazujú aj na Zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere vyplýva tiež zo samotného označenia zmluvy o úvere ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ a z jej obsahu, keď ako druh úveru je uvedený „Medziúver- spotrebiteľský úver účelový na dobu určitú“. Súd preto v konaní nemal dôvodné pochybnosti o tom, že obaja žalovaní pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonali v rámci svojej obchodnej a inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia. Predmetom podnikateľskej činnosti žalobkyne ako špecializovanej banky, ktorá zmluvu o úvere uzavrela, bolo poskytovanie úverov. Preto žalobkyňa mala pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie dodávateľa (veriteľa) a žalovaní postavenie spotrebiteľov, ktorí ako slabšia strana spotrebiteľského zmluvného vzťahu majú právo na právnu ochranu, ktorú spotrebiteľovi poskytujú predpisy únieového a vnútroštátneho procesného a hmotného práva.

13. Právnu úpravu spotrebiteľského úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci obsahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (17.03.2017), na ktorý odkazujú aj všeobecné obchodné podmienky žalobkyne, a ktorý vo vzťahu k Obchodnému a Občianskemu zákonníku má postavenie *lex specialis* (ďalej už len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

14. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverovú hradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Podľa § 7 ods. 7 Zákona č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení, ak stavebná sporiteľňa poskytuje stavebnému sporiteľovi, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osobe-nepodnikateľovi stavebný úver alebo úver podľa § 2 ods. 4 písm. d) na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 písm. c), i), k), l) a o) alebo na úhradu záväzkov súvisiacich s týmito stavebnými účelmi, pri poskytnutí takéhoto úveru postupuje aj podľa osobitného predpisu;²⁾ to neplatí, ak ide o poskytnutie takéhoto úveru,

a)

ktorý je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, alebo iným právom týkajúcim sa nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej,

b)

ktorého výška je menej ako 100 EURa viac ako 75 000 EURokrem stavebného úveru alebo úveru podľa § 2 ods. 3 písm. d) na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 písm. c) a o) alebo na úhradu záväzkov súvisiacich s týmito stavebnými účelmi,

c)

ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,

d)

ktorý je bez úroku a bez ďalších poplatkov alebo

e)

ktorý poskytuje stavebná sporiteľňa svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s úrokovou sadzbou nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne.

16. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 310/1992 Z.z., stavebné sporenie poskytuje a bankové činnosti podľa § 2 ods. 2 vykonáva stavebná sporiteľňa na základe ňou vydaných zásad schválených Národnou bankou Slovenska po dohode s ministerstvom, ktoré musia obsahovať najmä

a)

druhy stavebného sporenia a podmienky uzatvárania zmlúv o stavebnom sporení a zmlúv o stavebnom úvere,

b)

zloženie fondu stavebného sporenia, postup a lehoty pri poskytovaní stavebného úveru, podmienky a predpoklady poskytnutia stavebného úveru,

c)

postup a lehoty pri usporiadaní vkladov zo zrušených zmlúv o stavebnom sporení,

d)

spôsob ochrany stavebného sporiteľa pri odobratí bankového povolenia alebo pri zániku bankového povolenia stavebnej sporiteľni podľa osobitného predpisu,^{3b)}

e)

podmienky poskytovania stavebných úverov v prípadoch uvedených v § 12 ods. 2 písm. a).

f)

bližšiu špecifikáciu stavebných účelov uvedených v § 11 ods. 1,

g)

spôsob a lehoty preukazovania použitia prostriedkov získaných stavebným sporením na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1.

17. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 17.03.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky^{17a)} sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

19. Podľa § 7 ods. 16 Zákona č. 1329/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

20. Podľa § 7 ods. 17 Zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 7 ods. 20 Zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

22. Podľa § 7 ods. 21 Zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

23. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je v časti dôvodný. Žalobca v pozícii veriteľa uzatvoril so žalovanými Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im bol poskytnutý medziúver, spotrebiteľský úver účelový na dobu určitú vo výške 31.000 EUR, ktorí sa zaviazali splácať v mesačných splátkach v počte 193, pri úrokovej sadzbe medziúveru 3,79% ročne. K jednotlivým námietkam žalovaných, ktoré predniesli v odpore proti platobnému rozkazu, a to že zo strany veriteľa nebola dostatočným spôsobom preskúmaná bonita žalovaných ako dlžníkov pri poskytovaní úveru, ďalej k otázke neplatnosti úkonu zosplatnenia úveru, ako aj k nedostatku absencii náležitosti v zmluve konkrétne výšky mesačnej splátky v zmluve o spotrebiteľskom úvere súd uvádza nasledujúce:

25. Súd je toho názoru, že veriteľ, v tomto prípade žalobca hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a dôsledne neskúmal bonitu klienta- dlžníka pri poskytovaní úveru. Súd je toho názoru, že pokiaľ účelom skúmania bonity je

zistenie všetkých údajov potrebných na posúdenie schopnosti klienta splácať úver, potom bez skúmania reálneho príjmu, rodinného stavu, celkového objemu výdavkov klienta nemôže veriteľ urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Skúmanie výdavkov klienta len nahliadnutím do databáz bánk a Sociálnej poisťovne nie je podľa názoru súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať iba z týchto verejných databáz. Keďže žalobca v súvislosti s overením bonity žalovaného pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o jeho rodinnom stave, počte vyživovacích povinností, výške ním reálne dosahovaného príjmu vrátane údajov o výške celkového objemu jeho výdavkov, došlo tak k naplneniu hypotézy § 11 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinností overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne.

27. Súd je toho názoru, že veriteľ nedostatočným spôsobom preskúmal bonitu žalovaných v 1. a 2. rade pri poskytovaní úveru. Žalovaní v 1. a 2. rade v odpore proti platobnému rozkazu namietali postup veriteľa v rozpore s § 7 a § 11 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z. a boli toho názoru, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalobca k overovaniu bonity predložil listiny nachádzajúce sa na čísle listu 41-46 súdneho spisu, a to report z Credit Bureau evaluation, ako aj výdavky žalovaných. Zo žiadnej z týchto listín nachádzajúcich sa na čísle listu 41-46 súdneho spisu však nevyplýva príjem tak žalovaného v 1.rade, ako aj žalovanej v 2.rade. Následne súd výzvou vyzýval žalobcu, aby skutkové tvrdenia k overovaniu príjmov, výdavkov, rodinného stavu žalovaných dostatočným spôsobom preukázal. Žalobca následne vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.09.2022 predložil žiadosť o spotrebiteľský úver (číslo listu 112 súdneho spisu), z ktorého však nevyplýva, aký bol príjem žalovaných v 1. a 2. rade v čase poskytovania zmluvy o medziúvere. Rovnako to nevyplýva ani z dopytu Sociálnej poisťovne. Žalobca na overenie výdavkov súdu predložil výpis z registra NRKI, z ktorého vyplývajú mesačné výdavky žalovanej v 1.rade vo výške spolu 796 EURa žalovaného v 2.rade vo výške 698 EUR. Tieto listiny nachádzajúce sa na čísle listu 112-120 súdneho spisu. Napriek tomu, že súd vyzýval žalobcu, aby súdu predložil akým spôsobom bol overovaný príjem žalovaných v 1. a 2. rade, súdu neboli o tom predložené žiadne doklady. Súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie § 7 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvárania zmluvy a rovnako na § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvárania zmluvy, t.j. ku dňu 17.03.2017, podľa ktorých na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použije čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Zároveň je potrebné poukázať na § 7 ods. 21 Zákona číslo 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ je povinný limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až t) neprevyšoval hodnotu jeho príjmu podľa odseku 20 písm. a). Z úverového registra vyplýva vysoká úverová zaťaženosť tak žalovaného v 2.rade vo výške 698 EURa žalovanej v 1.rade vo výške 796 EUR. Zároveň vo svojom písomnom podaní žalovaní súdu poukázali na svoju nepriaznivú majetkovú situáciu, keď uviedli, že celkovo spoločnosť BENCONT INVESTMENT voči nim eviduje štyri pohľadávky. Zároveň od nich vymáha pohľadávku aj spoločnosť

365.bank, spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE a exekučne vymáhaná je aj pohľadávka voči spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.

28. Zákon číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES z 23.04.2008, ktorou sa v článku 8. uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Zmyslom právnej úpravy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, vychádzajúc z cieľov smernice sa touto úpravou ale sleduje aj širšia spoločenská ochrana. Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy bonitu spotrebiteľa predstavuje pre spotrebiteľa aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby ho do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať. Primárnym chráneným záujmom je ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru, ktoré by viedlo k jeho insolvenčii so všetkými negatívnymi následkami, a to ako ekonomickými, v podobe straty majetku, tak spoločenskými, v podobe spoločenskej stigmatizácie (G. H. zákon o spotrebiteľskom úvere, komentár Praha CHBeck 2011, strana 99).

29. Žalobca súdu s poukazom na mesačné výdavky žalovaných v 1. a 2. rade nepredložil žiadnu listinu, z ktorej by mal súd za preukázané, že pri poskytovaní tohto medziúveru dôsledným spôsobom preveril a overil príjem žalovaných v 1. a 2. rade, a to, či po odrátaní ich nevyhnutných mesačných výdavkoch, vrátane životného minima, ako aj výživného na maloleté nezaopatrené deti, im zostane dostatočná finančná rezerva na to, aby mohli pokračovať v splácaní tejto splátky medziúveru. Zo žiadnej z predložených listín žalobcom nevyplýva aký bol príjem žalovaných pri poskytovaní úveru a ďalej posúdenie výpočtu veriteľa, kde nevyhnutné mesačné výdavky titulom zabezpečenia základných životných potrieb, splátky tohto úveru, iných peňažných záväzkov spotrebiteľa, či neprevyšujú výšku čistého mesačného príjmu spotrebiteľa, ktorú súd zdôrazňuje, veriteľ súdu nepreukázal. Súdu na overenie príjmu žalovaných nebol predložený napr. výpis z bežného účtu žalovaných, výplatná páska, dopyt do Sociálnej poisťovne z ktorých by mal súd za preukázané aký bol príjem žalovaných v čase poskytovania úveru. Súd tak prijal právny záver, že v dôsledku nepreukázania splnenia povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 16, 17, 19 a 42 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je plne dôvodné žalobcu sankcionovať tým, že spotrebiteľský úver v danej veci je bezúročný a bez poplatkov a tiež stratou oprávnenia vyžadovať od žalovaných ako spotrebiteľov splatenie celého spotrebiteľského úveru naraz (§ 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Bolo na žalobcovi, ktorý sa žalobou domáhal od žalovaných splatenia celého spotrebiteľského úveru naraz spolu s úrokmi a poplatkami, aby hodnoverne preukázal, že ako veriteľ posúdil bonitu žalovaných pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Bolo potrebné preveriť príjem žalovaných a rovnako bolo potrebné aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime, upravených Zákonom číslo 601/2003 Z.z. o životnom minime, ako aj o priemerných výdavkoch obyvateľstva. Právna úprava skúmania bonity totiž dôraz kladie predovšetkým na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká, aká bude potrebná na splácanie úveru. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky spisová značka 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018, ktorý vzhľadom na porovnateľný spoločenský vývoj a členstvo oboch štátov Európskej únie, je plne použiteľný aj v danej veci: „Povinnosť posúdenia úveru schopnosti spotrebiteľa chráni nielen spotrebiteľa samého pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti úver splácať, ale sprostredkovanie tiež spoločnosť ako celok, lebo predchádzajúce negatívne sociálne dôsledky predĺženia a insolvenčie v podobe pádu spotrebiteľa a osôb na ňom závislých do verejnej sociálnej siete, naruší rodinné a sociálne vzťahy. V neposlednom rade chráni aj pozíciu veriteľov samých, lebo odborné posúdenie úveru schopnosti spotrebiteľa pri žiadosti a ďalší úver znižuje riziko veriteľa, ktorý tomuto spotrebiteľovi poskytol úver, či iné služby skôr.“

30. Právne závery súdov v otázke učinenia zadosť povinnosti veriteľa posúdiť bonitu spotrebiteľa nemôžu byť pre žalobcu nové. Súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/1/2019 zo dňa 17.06.2019, spisová značka 18CoCsp/45/2020 zo dňa 22.06.2021, ktoré sa týkajú obdobných právnych vecí, ako aj rozhodnutie 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020 a ďalšie. Súd je toho názoru, že bez zohľadnenia najmä výšky čistého príjmu žalovaných v 1. a 2. rade nemohol objektívne žalobca posudzovať celkovú sociálnu ekonomickú situáciu žalovaných. Iba vzájomným porovnaním čistého príjmu a nevyhnutných mesačných výdavkoch je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti, minimálne v

období, na ktoré sa zmluva uzatvára, bude schopný plniť svoje záväzky. Tvrdenie žalobcu o náležitom skúmaní bonity žalovaných zo strany žalobcu je potrebné považovať za nepreukázané. Súd tak prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň aplikoval § 11 ods. 2, prvej vety Zákona o spotrebiteľských úveroch, že veriteľ nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť. Žalobca má preto nárok na vrátenie nevrátenej istiny medziúveru. V danej veci nebolo sporné, že žalovaným boli reálne poskytnuté peňažné prostriedky v sume 31.000 EURa že žalovaní tieto prostriedky aj vyčerpali. Listom zo dňa 23.06.2021, ktorý bol žalovanej v 1.rade doručený dňa 28.06.2021 a listom zo dňa 23.06.2021, ktorý bol žalovanému doručený dňom 28.06.2021, boli žalovaní upozornení, že nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, respektíve omeškaných splátok úveru z medziúveru. Následne listom zo dňa 04.10.2021 žalobca oznámil žalovaným v 1. a 2. rade zosplatenie úveru z dôvodu porušenia ich povinnosti splácať úver riadne a včas. Ku dňu 04.10.2021 tak nastala mimoriadna splatnosť úveru a žalovaní v 1. a 2. rade boli vyzvaní na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 28.854,26 EUR. Hrubé porušenie povinností žalobcu preskúmať s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaných spôsobilo rovnako dôsledok v § 11 ods. 2, prvej vety Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to že úver v danej veci nie je možné predčasne zosplatiť. Preto právny úkon žalobcu urobený listom zo dňa 04.10.2021 označený ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd hodnotí ako úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Žalobca tak podľa názoru súdu má iba právo na nezaplatené splátky, ktoré sú splatné ku dňu rozhodnutia súdu v danej veci. Pokiaľ ide o neplatnosť právneho úkonu, a to zosplatenie, respektíve oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.10.2021, súd rovnako poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu Prešov 17CoCsp/38/2021 zo dňa 24.02.2022, kde odvolací súd uviedol, že z listiny, a to z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevyplýva, pre ktorú splátku dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd uviedol: „Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky žalobcom ako dodávateľom neobsahuje jednoznačné jasné a určité nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie týchto jednotlivých úkonov tak, aby spotrebiteľ teda, aj žalovaná týmto úkonom porozumela a skutkový dej mala nezameniteľný, k platnému zosplateniu úveru podľa § 39 Občianskeho zákonníka nedošlo, pretože podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Hmotnoprávne úkony žalobcu svojim obsahom odporujú zákonu, a to § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre absenciu nezameniteľného uvedenia splátky, pre ktorú žalobca pristupuje k mimoriadnej splatnosti úveru a okolnosti, za akých k tomu došlo, preto takýto nejednoznačný právny úkon nemôže mať žiadne právne následky. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadať ex offio. Takéto posúdenie týchto dvoch nárokov prvoinštančný súd opomenul.“

31. Žalobca tak podľa názoru súdu má iba právo na nezaplatené splátky, ktoré sú splatné ku dňu rozhodnutia súdu v danej veci. Úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, preto výška mesačnej splátky je 160,62 EUR (31.000 EUR / 193 splátok). Žalobca má za obdobie od 15.04.2017 do 15.12.2017 nárok na sumu 1.445,58 EUR(9x160,62 EUR), rok 2018 až 2021 (12x 160,62 EUR) sumu 1.927,44 EUR za každý rok a za obdobie januára až november 2022 sumu 1.766,82 EUR (11x 160,62 EUR). Suma splatných splátok ku dňu rozhodnutia súdu bola vo výške 10.922,16 EUR, od tejto sumy odrátal súd úhrady realizované žalovanými vo výške 4.226,81 EUR a dlžnú sumu 6.695,35 EUR zaviazal žalovaných žalobcovi zaplatiť. Z dôvodu nepriaznivej majetkovej situácie žalovaných súd povolil žalovaným zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 80 EUR majú zároveň za to, že majetková sféra žalobcu ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok žalovaným ohrozená. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka deň po splatnosti poslednej splátky t.j. od 16.11.2022 do zaplatenia. Pre späťvzatie žalobného návrhu žalobcom vo výške 507,55 EUR pred začatím pojednávania súd postupom podľa § 144 a 145 CSP konanie v tejto časti zastavil. Po prijatí právneho názoru súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol žalobný návrh žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

32. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP žalobca bol v prevažnej väčšine neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Súd úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 53,44%, úspech žalovaných bol 76,72%, ich neúspech 23,28%, rozdiel pomeru úspechu a neúspechu predstavuje 53,44%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

2

7Csp/126/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.